

ze starodrzewiem. Ołtarz pochodzi z XIX w. W jego środkowej części umieszczony jest obraz Matki Boskiej Świeckiej z Dzieciątkiem, pochodzący z drugiej połowy XIX w. Nieco dalej symetrycznie po bokach nastawy ołtarza, rozmieszczone są rzeźby świętych Piotra i Pawła. Nie znana jest dokładniej data powstania rzeźby. W zwieńczeniu ołtarza umieszczone są rzeźby dwóch leżących aniołków z XVII w. oraz dwóch puttów z XVIII w. Poniżej obrazu centralnego znajduje się tabernakulum, z ustawionym na nim krzyżem. Barokowy styl posiadają także dwa boczne ołtarze, zbudowane w kształcie ram. Lewy ołtarz pochodzi z ok. 1700 r. jego dekorację stanowią motywy bujnego akantu. W zwieńczeniu ołtarza znajduje się rzeźba, patronki kościoła św. Marii Magdaleny. Ponadto w kościele, w polu środkowym można dojrzeć malowany na płótnie obraz śmierci Marii Magdaleny z drugiej połowy XVII w. Drugi ołtarz o dekoracji chrząstkowej, z aniołkami i główkami puttów datuje się na lata 1650-1680. Barokowe akcenty występują również w obrazach: św. Andrzeja, z okresu 1720-1750, św. Marii Magdaleny z XVIII w. Matki Boskiej Bolesnej i Zwiastowania. Z drugiej połowy XVIII w. pochodzi drewniana ambona. Bardzo cenny zabytek stanowi pozytyw organowy. Został on wykonany przez nieznanego autora, w 1733 r. Na uwagę zasługuje również rokokowo-klasycystyczna, trybowana monstrancja, z końca XVIII w.

Wnętrze

Ściany nawy i prezbiterium, oraz przyległej zakrystii o konstrukcji zrębowej, szalowane od zewnątrz pionowymi deskami z listowaniem styków. Budowla z nawą czteroboczną, zbliżoną do kwadratu, na osi nawy węższe prezbiterium, zamknięte trójbocznie, z przebudowaną od północy prostokątną zakrystią. Do nawy przylega od zachodu kwadratowa wieża, węższa od korpusu, a od południa pośrodku elewacji kwadratowa kruchta z wejściem. Nawa i prezbiterium kryte dachami dwuspadowymi, dach nad prezbiterium niższy, zakończony trójpołaciowo. Wieża dwukondygnacyjna. Kościół odznacza się prostą bryłą i oszczędnym detałem snycerskim.

